

[Gideon.]

og magt skal presses ind i en bestemt skabelon. Hvorfor skal dog livet, som pulserer så rigt, så varmt og nuanceret, ensrettes? Jeg forstår det ikke. Hvorfor skal man opstille dette enten-eller og derved øge risikoen for, at et barn ikke bliver adopteret og således ikke får et hjem, en far og mor i de rigtige forældres sted? Hvorfor ikke gennemføre en ordning, hvorefter man i disse stærkt personligt prægede forhold kan sige til de pågældende: lad os nu se på, hvad der i jeres særlige forhold tjener både jer og barnet bedst — i stedet for ganske koldt at sige til dem: sådan og sådan skal det være, og vil I ikke have det på den måde, så kan der ikke blive noget af det. Hvorfor kan man dog ikke gennemføre en ordning, der overlader til de pågældende selv at vælge den måde, som de nu mener passer deres forhold bedst?

Jeg tillader mig derfor på det varmeste at anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 4, som mindretallet har stillet, og som medfører, at de pågældende selv får valget, efter hvilke regler de ønsker adoptionen, og hvorigennem der gives større frihed på dette område, hvor der er så mange forskelligartede hensyn at tage stilling til. Og så er der oven i købet det, og det ønsker jeg at fremhæve, at det har den ikke uvæsentlige fordel, at det er udarbejdet af en sagkyndig kommission, hvori der har siddet ikke alene repræsentanter for administrationen, for selve justitsministeriet, men også repræsentanter både for den juridiske videnskab og for domstolene. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det af os stillede ændringsforslag nr. 4.

Endvidere finder vi det uheldigt, at man i § 1, stk. 2, kategorisk fastslår, at bevilling til adoption af eget barn ikke kan meddeles. Det er en ny bestemmelse, der her indføres, idet administrationen hidtil har haft mulighed for at udstede adoptionsbevillinger i sådanne tilfælde. Jeg skal gerne indrømme, at det ikke kan være noget almindeligt forekommende fænomen, at der udstedes adoptionsbevillinger i sådanne tilfælde; men når man kan opretholde en mulighed for, at et barn kan blive adopteret og derigennem få et hjem, oven i købet hos sin virkelige far eller mor, medens døren i modsat fald af den ene eller anden grund

forbliver lukket, ja, så finder jeg ingen grund til at lukke af for denne mulighed. Også her må det være barnets tarv og udelukkende barnets tarv, der må være afgørende. Jeg må sige, at jeg for mit vedkommende blæser på den kolde logik. Det er dog barnet, det først og fremmest drejer sig om. Vi foreslår derfor i det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1, at denne bestemmelse udgår, således at der ligesom hidtil bliver givet administrationen mulighed for i særlige tilfælde at give adoptionsbevilling også her.

Endelig skal jeg anbefale ændringsforslag nr. 2 til § 5, som er stillet af hele udvalget, og som giver en bedre affattelse af denne bestemmelse.

Der var yderligere et par bemærkninger, jeg kunne ønske at knytte til det foreliggende lovforslag. For det første kunne jeg ligesom den foregående ærede ordfører nævne bestemmelsen i lovforslagets § 16, stk. 2, der hjemler justitsministeriet ret til, når adoptivforældrene er døde, at ophæve adoptivforholdet. Der har fra vor side navnlig været nogen betænkelighed ved denne ordning, fordi det kan skabe usikkerhed i forholdet mellem adoptivbarnet og adoptivforældrenes slægt, og jeg vil gerne ved denne lejlighed udtale, at jeg går ud fra, at der kun kan være mulighed for en sådan ophævelse under ganske særlige forhold.

Desuden er der, som også den ærede foregående ordfører var inde på, bestemmelsen i § 17, der indeholder regler om adoptivforholdets ophævelse ved dom. Denne bestemmelse har også været genstand for en lang og indgående drøftelse i udvalget, og i og for sig må man erkende, at hvis man gennemfører den stærke adoption og den alene, således at man fuldstændig bryder broerne af til den naturlige slægt, så ville den stringens og logik, som man i særlig grad påberåber sig fra flertallets side, også ubønhørligt føre til, at det barneforhold, som til gengæld er etableret til adoptivforældrene og deres slægt, bør være ubrydeligt, således at dette forhold lige så lidt skulle kunne afbrydes som forholdet mellem et barn og dets naturlige forældre.

Imidlertid må man tage i betragtning, at en så kategorisk hævden af adoptivforholdets ubrydelighed kunne medføre, at folk